

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **ACADEMIS z. s.**, IČO: 27032485
sídlem Teplická 371/12, 405 02 Děčín IV - Podmokly
zastoupený advokátem JUDr. Janem Brodcem, LL.M., Ph.D.
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. 22009/24/5100-10612-712396, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. 22009/24/5100-10612-712396, kterým byl změněn platební výměr Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 12. 10. 2023, č. j. 2091354/23/2500-31471-506268, jímž byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 13 410 Kč a současně byl napadeným rozhodnutím změněn platební výměr správce daně ze dne 12. 10. 2023, č. j. 2091359/23/2500-31471-506268, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 114 060 Kč.
2. Změna provedená napadeným rozhodnutím spočívala ve snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu na 13 171 Kč a ve snížení odvodu za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu na 111 950 Kč.
3. V podané žalobě žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu uvedl, že právním následkem napadeného rozhodnutí je vznik vykonatelné povinnosti žalobce odvést do veřejných rozpočtů částku 125 121 Kč. Pro žalobce, který je malým spolkem zabývajícím se sociální činností, by takový postup představoval závažnou újmu. Žalobce by aktuálně tuto povinnost nemohl splnit, přičemž následkem této situace by nutně muselo dojít k radikálnímu omezení veškerých výdajů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce a k omezení prakticky veškeré jeho činnosti, která v současné době spočívá v provozování sociálních bytů v rámci projektu „Dostupné bydlení v Ústí“. Tuto činnost není možné vykonávat bez finanční podpory ve formě dotačních prostředků. Dále žalobce uvedl, že hospodaří pouze s malými finančními prostředky v řádech desítek tisíc korun.

4. Příjmy žalobce z nájemného u jednotlivých sociálních bytů činí 16 937 Kč, 11 280 Kč a 12 000 Kč měsíčně a nájem z bytového domu Masarykova v Ústí nad Labem činí 49 370 Kč, tedy celkem 89 587 Kč a nepokrývají ani měsíční předpisy záloh a příspěvky do fondu oprav a dohodnuté pravidelné splátky Celnímu úřadu a splátky zápůjčky v celkové výši 134 830 Kč. Skutečnost, že žalobce není aktuálně schopen částku 125 121 Kč do veřejných rozpočtů odvést a že se z pohledu žalobce jedná o významnou částku přesahující jeho platební možnosti, lze podle žalobce doložit účetními výkazy (rozvahami a výsledovkami), ze kterých vyplývá, že v roce 2023 utrpěl žalobce ztrátu ve výši 545 977 Kč a v roce 2024 k 30. 9. 2024 ztrátu ve výši 496 262 Kč. Uvedené je zapříčiněno mimo jiné též skutečností, že problémoví nájemci ze sociálních bytů v minulých obdobích neplatili nájemné a dluží žalobci více než 500 000 Kč. Tyto dlužné částky jsou s ohledem na faktické poměry nájemců bytů nedobytné.
5. Žalobce měl dále za to, že výše popsanou a osvědčenou újmu je třeba poměřovat vzhledem k možné újmě způsobené veřejným rozpočtům. S ohledem na velikost předmětných veřejných rozpočtů představuje podle žalobce případné pozdržení zpětného vymáhání uvedené částky 125 121 Kč pro veřejné rozpočty újmu naprosto zanedbatelnou ve srovnání s popsanou újmou žalobce. Přiznání odkladného účinku současně není podle žalobce v rozporu s žádným konkrétním veřejným zájmem.
6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že přiznání odkladného účinku je mimořádným zásahem a musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní. Poukázal na judikaturu správních soudů, týkající se odkladných účinků v případech existence instrumentů, které ke zmírnění negativních dopadů daňové povinnosti zakotvují daňové předpisy. Konstatoval, že odkladný účinek žalobě lze přiznat v ojedinělých případech, kdy nelze právní účinky napadeného rozhodnutí dočasně vyloučit jiným způsobem. Uvedl, že žalobci se nabízejí jiné možnosti, jak právní účinky napadeného rozhodnutí odložit či zmírnit a odkázal na § 156 odst. 1 a § 181 odst. 1 daňového řádu. V případě, že by byl žalobce s těmito prostředky neúspěšný, tak teprve poté by bylo na místě, aby soud zvážil možnost přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovaný uzavřel, že ačkoli žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku předložil důkazní prostředky, tak se jedná pouze o útržkovité důkazní prostředky, na jejichž základě nelze mít žalobcem uvedená tvrzení za prokázaná. Žalovaný navrhl, aby soud návrh žalobce zamítl.
7. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
9. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
10. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž byly změněny platební výměry, kterými správce daně uložil žalobci odvést do veřejných rozpočtů částku v celkové výši 125 121 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobce se zmenší, čímž mu může být způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
11. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
12. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

13. Má-li mít žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem k tomu, že v případě existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu existuje veřejný zájem na jeho řádném výkonu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
14. Žalobce v předmětné věci tvrdil, že aktuálně není schopen odvést do veřejných rozpočtů částku ve výši 125 121 Kč. Argumentoval především tím, že aktuálně má příjmy pouze z pronájmu tří sociálních bytů a bytového domu Masarykova, které nevystačí ani na pokrytí nákladů a služeb spojených s užíváním bytů ani na uhrazení příspěvků do fondu oprav a dohodnuté splátky Celnímu úřadu a splátky zápůjčky. Zdůraznil, že v roce 2023 utrpěl finanční ztrátu ve výši přesahující půl milionu korun a v roce 2024 k 30. 9. 2024 ve výši necelého půl milionu korun. Na podporu svých tvrzení žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby předložil nájemní smlouvy včetně dodatků, rozhodnutí Celního úřadu o povolení posečkáni, předpis záloh společnosti Inogy, předpis záloh společnosti ČEZ, potvrzení o změně vlastníka bytu. Dále žalobce předložil evidenční listy vlastníka bytu vztahující se ke třem sociálním bytům, v nichž je uveden předpis záloh na služby a příspěvku do fondu oprav.
15. Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby dále připojil toliko jeden výpis z bankovního účtu vedeného u Komerční banky, a. s. za období září 2024 s měsíčním zůstatkem 57 293 Kč, ačkoliv v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že *„trvale hospodář pouze s nízkými částkami v řádek desítek tisíc korun, což dokládá skrze výpisy z bankovních účtů na rok 2024“*. Na bankovním výpisu jsou uvedeny i platby od některých z nájemníků.
16. Z žalobcem předloženého bankovního výpisu je zřejmé, že skutečně konečný zůstatek na tomto účtu je asi poloviční než částka, kterou je žalobce povinen podle napadeného rozhodnutí odvést do veřejných rozpočtů, avšak bez povšimnutí soudu nezůstala skutečnost, že na bankovním výpisu je evidována příchozí platba od M. J. ve výši 14 780 Kč, přičemž žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, že nájem z bytu X (J. do 31. 12. 2024) činí 11 280 Kč. Současně z dodatku č. 2 k nájemní smlouvě uzavřeného mezi žalobcem a F. J. vyplývá, že nájemní smlouva na dobu určitou se prodlužuje od 1. 6. 2024 do 31. 12. 2024 a celkové nájemné činí 14 780 Kč (pozn. soudu částka slovy je uvedena šestnáct tisíc korun českých a dodatek není datován ani podepsán).
17. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku rovněž tvrdil, že mezi jeho běžné měsíční výdaje v celkové výši 134 830 Kč patří i splátka půjčky – LOSKOT ve výši 45 000 Kč měsíčně. K prokázání této skutečnosti žalobce předložil smlouvu o úvěru uzavřenou mezi žalobcem jako úvěrovaným a Mgr. Ing. R. L., MBA, LL.M., jako úvěrujícím ze dne 16. 9. 2019. Z této úvěrové smlouvy však soud zjistil, že žalobce se zavázal úvěr v celé výši včetně sjednaného příslušenství úvěrujícímu panu L., vrátit nejpozději do 15. 3. 2020. Žalobce nijak nedoložil, že by závazek z úvěrové smlouvy nadále trval. Taktéž ve výpisu z bankovního účtu žalobce za září 2024 není tato splátka evidována jako odchozí úhrada a ani žalobce nedoložil jiný doklad o tom, že by předmětnou částku ve výši 45 000 Kč za měsíc září uhradil. Tvrzení žalobce o výši jeho měsíčních výdajů a příjmů se tak jeví jako neúplné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. K tomu soud podotýká, že výše finančních prostředků na bankovním účtu není jediným objektivním ukazatelem solventnosti subjektu. Žalobce například ve vztahu k dopadu napadeného rozhodnutí do jeho majetkové sféry netvrdil žádné skutečnosti o svém ostatním majetku, jenž by se dal zpeněžit a použít na úhradu daňové povinnosti, respektive neuvedl ani, že žádný takový majetek nemá. Přitom lze rozumně předpokládat, že určitý majetek ke své činnosti používá. Ostatně v příložených rozvahových účtech u konta č. 021 100 – „Budovy – haly a stavby“ uvádí hodnotu konečného zůstatku ve výši 11 901 240 Kč.
19. Soud uzavírá, že z žalobcem přednesených tvrzení a z předložených dokladů nevyplyvá dostatek informací potřebných k tomu, aby si soud mohl učinit ucelený obrázek o majetkových poměrech žalobce a mohl posoudit možný dopad napadeného rozhodnutí do žalobcovy majetkové sféry, resp. předložené doklady nelze považovat za podklady, kterými by se daly hodnověrně ověřit žalobcem tvrzené skutečnosti. Navíc žalobce mohl využít institutů ke zmírnění či odložení platební povinnosti poskytovaných daňovým řádem, které žalobce zjevně nevyužil, resp. tuto skutečnost netvrdil. Žalobce tedy v posuzované věci (částečně) splnil povinnost tvrzení, avšak současně neunesl břemeno důkazní.
20. Bez doložení všech zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobci, který tuto povinnost nesplnil, neboť soudu nepředložil dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž základě by bylo možno komplexně posoudit majetkové poměry žalobce a hodnověrně ověřit jeho tvrzení o možném likvidačním dopadu napadeného rozhodnutí. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázal.
21. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je vedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
22. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
23. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1647001424.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 29. října 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.